

ការសំភាសន៍របស់អ៊ី ហ៊ីម ហេន

ក៖ អ្នកសំភាសន៍ឈ្មោះ ជាង ស៊ីណិច

ខ៖ អ្នកត្រូវគេសំភាសន៍ឈ្មោះ ហ៊ីម ហេន

ការសង្ខេបប្រវត្តិរបស់អ៊ី ហ៊ីម ហេន

អ៊ី ហ៊ីម ហេន មានអាយុ ៨៤ ឆ្នាំ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០១៨។ អ៊ី ហ៊ីម ហេន មានភេទប្រុស។ អ៊ី ហ៊ីម ហេន មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិទី៦ សង្កាត់ផ្សារដើមថ្កូវ ខ័ណ្ឌចំការមន នៅរាជធានីភ្នំពេញ។

ខ៖ អស័យដ្ឋាននៅសព្វថ្ងៃនេះហោស?

ក៖ បាទដូចជានៅនឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ អស័យដ្ឋានសព្វថ្ងៃនឹងអ៊ីដាក់តែអស័យដ្ឋានស្ថានីយ៍បូមទឹក

ក៖ នៅស្ថានីយ៍បូមទឹក ប៉ុន្តែភូមិអី ឃុំអីអ៊ីមានដឹងទេអ៊ី?

ខ៖ នឹងពេលដែរបច្ចុប្បន្ននឹងហោស?

ក៖ បាទអ៊ីនៅពេលបច្ចុប្បន្ននឹងអ៊ី?

ខ៖ នៅភូមិ ៦ សង្កាត់ផ្សារដើមថ្កូវ ខ័ណ្ឌចំការមន នៅក្រុងភ្នំពេញ?

ក៖ មិនមែនខ័ណ្ឌមានជ័យទេហោសអ៊ី?

ខ៖ នឹងអ៊ីដាក់ការនៅពីមុន តែឥឡូវនឹងអ៊ីមកជួលផ្ទះគេចឹងអ៊ីអត់ដាក់ទេ

ក៖ ចឹងអ៊ីនៅភូមិ ៦ សង្កាត់ផ្សារដើមថ្កូវ ខ័ណ្ឌចំការមន នៅរាជធានីភ្នំពេញ ចឹងតើអ៊ីយល់ព្រមដើម្បីអោយខ្ញុំដាក់ការសំភាសន៍មួយនេះទៅក្នុងវេបសាយរបស់សាលាដែរ ទេអ៊ី?

ខ៖ បាទយល់ព្រមតា

ក៖ ចុះសំរាប់ឈ្មោះពេញរបស់អ៊ុំមានឈ្មោះអីគេដែរអ៊ុំ?

ខ៖ ឈ្មោះពេញរបស់ខ្ញុំនឹងឈ្មោះ ហឹម ហេននឹងតែម្តងនឹង

ក៖ ចឹងដូចជាមានឈ្មោះហៅក្រៅអីទេអ៊ុំ?

ខ៖ អត់មានទេ

ក៖ ចឹងអត់មានទេហោសអ៊ុំ?

ខ៖ មានឈ្មោះតែមួយគត់នឹង

ក៖ ចឹងតាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ឥឡូវនឹងមានឈ្មោះតែមួយនឹងទេណាអ៊ុំ?

ខ៖ មានឈ្មោះតែមួយនឹង

ក៖ ចុះសព្វថ្ងៃនឹងអ៊ុំអាយុប៉ុន្មានដែរហើយអ៊ុំ?

ខ៖ សព្វថ្ងៃនឹងបើមើលតាមអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណនឹងគឺអាយុ៨៤ឆ្នាំ

ក៖ ចុះអ៊ុំមានចងចាំថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតរបស់អ៊ុំអត់ទេអ៊ុំ?

ខ៖ ខ្ញុំចាំតា កើតនៅថ្ងៃទី១០ ខែ១០ នៅឆ្នាំ១៩៣៣ នឹងដាក់តាមអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណនឹងហាស

ក៖ បាទអ៊ុំចុះអ៊ុំកើតនៅណាដែរអ៊ុំ?

ខ៖ អ៊ុំកើតនៅភូមិគោករកា ឃុំរាមអណ្តើក ស្រុកគិរីវង្ស ខេត្តតាកែវ

ក៖ អូ!នៅខេត្តតាកែវហោសអ៊ុំ ចុះសំរាប់ឆ្នាំខ្មែរអ៊ុំមានចងចាំអត់ ឆ្នាំច័ន្ទគតិហាស អ៊ុំមានចងចាំថាអ៊ុំកើតនៅឆ្នាំអីគេដែរទេ លក្ខណៈថាឆ្នាំជូត ឆ្នាំអីហាស?

ខ៖ បើតាមអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណនេះយើងឆ្នាំច

ក៖ អូ!នៅឆ្នាំច ហោសអ៊ុំ ចុះអ៊ុំមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ដែរអ៊ុំ?

ខ៖ ខ្ញុំមានបងប្អូនតែ២នាក់ទេ

ក៖ អ្វី!មានតែ២នាក់ទេ ចុះអ្វីជាកូនបងរឺមួយក៏កូនប្អូនដែរអី?

ខ៖ អ្វីជាកូនប្អូន

ក៖ អ្វី!កូនពៅហោសអី?

ខ៖ បាទកូនប្អូន ហើយប្រុសទាំងពីរនាក់នឹង

ក៖ ចុះបងរបស់អ្វីគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរអី?

ខ៖ បងប្រុសគាត់មានឈ្មោះណូ ហាន

ក៖ ឈ្មោះណូ ហាន ហោសអី?

ខ៖ គាត់ដាក់ជីតា ហើយខ្ញុំដាក់ ហឹម ហាន

ក៖ អ្វី!ផ្សេងគ្នា ចុះអ្វីធ្លាប់មានសាច់រឿងអីជាមួយគាត់ដែរទេ ជាមួយបងប្រុសរបស់អ្វីហោស លក្ខណៈសាច់រឿងអីដែរសប្បាយការជាមួយគ្នាដែរចឹងហោស?

ខ៖ អ្វីមានការសប្បាយច្រើនពីព្រោះបងរបស់អ្វីគាត់បានស្រលាញ់អ្វីណាស់ ពីព្រោះធ្វើតាមណ្ណាំរបស់ឪពុកចឹងហោស

ក៖ ឪពុករបស់អ្វីគាត់ថាម៉េចទៅ?

ខ៖ គាត់ថាបងប្អូនត្រូវចេះស្រលាញ់គ្នា លក្ខណៈជួយយិតយូងគ្នាអោយបានរីកចំរើន ទាំងខាងវិញ្ញាណនឹងទាំងខាងសាច់ឈាម ឪពុករបស់អ្វីគាត់ផ្តាំមកចឹង

ក៖ អ្វី!ឪពុករបស់អ្វីគាត់និយាយចឹង?

ខ៖ គាត់ថាបើសិនជាឃើញប្អូនមិនល្អគាត់ទាញអោយធ្វើល្អឡើង

ក៖ ចឹងហោសអី?

ខ៖ បាទហើយកាលណោះខ្ញុំនៅផ្ទះ នឹកឃើញថាប្អូនមិនទាន់ចេះអក្សរអីចឹង ខ្ញុំរៀនបានតែ៨ ខែទេ គ្រាន់តែមើលបាន ហើយសរសេរបាន គាត់មិននិយាយច្រើនគាត់ក៏នាំអ្វីទៅបួស

ក៖ អ្វីទៅបូសធ្វើជាលោក?

ខ៖ នឹងហើយគាត់ទៅបូសហោស
ហើយអ្វីទៅបូសជាមួយគាត់ហើយអ្វីទៅរៀនព្រះត្រិយ៍បីដក់ គិតទៅទៅបូសអស់៧ឆ្នាំ
ទៅរៀនព្រះត្រិយ៍បីដក់នឹងរហូត លក្ខណៈថាស្រលាញ់គ្នាណាស់

ក៖ ចុះកាលពីអ្វីនៅក្មេងហោស តើអ្វីចូលចិត្តធ្វើអីជាមួយបងរបស់អ្វីដែរ
ដូចលក្ខណៈថាលេងឡើយបាយឡឺ រីកលេងល្បែងអីចឹង រីកដើរលេងអីជាមួយគ្នាចឹងហោសអ្វី?

ខ៖ ធម្មតាទេ ពីព្រោះកាលណោះអ្វីនៅស្រុកស្រែ
កាលលេងសប្បាយជាមួយគាត់មិនដែរតាស់គ្នាទេ ហើយលេងបិទពូនអី
លក្ខណៈលេងល្បែងយើងពីដើមនឹង មានតែប៉ុណ្ណឹងទេដែរលេងជាមួយគ្នានឹងហោស

ក៖ អ្វីចេះស្រលាញ់គ្នានឹង?

ខ៖ សំខាន់បំផុត ខ្ញុំទៅឃ្វាលគោ ពេលទៅឃ្វាលគោនឹង ឪពុកគាត់មានគោទាំងអស់មាន៦
ទៅ៧នឹង ហើយគាត់ដឹកគោ៤ ហើយខ្ញុំដឹកគោ៣ ដឹកគោអោយទៅស៊ីស្មៅ

ក៖ លក្ខណៈថាដឹកទៅស៊ីស្មៅមែនអ្វី?

ខ៖ ដឹកទៅស្រែនឹង ហើយលែងវាអោយស៊ីស្មៅនឹង

ក៖ ចុះអ្វីគិតថាបងរបស់អ្វីនឹងគាត់រស់នៅណាដែរ ហើយគាត់ធ្វើអីគេដែរអ្វី?

ខ៖ គាត់ស្លាប់បាត់ហើយនឹង

ក៖ អ្វី! គាត់ស្លាប់បាត់ហើយហោសអ្វី?

ខ៖ បាទ! គាត់ធ្វើជាគ្រូបង្រៀននៅឯខេត្តតាកែវហោស

ក៖ ប៉ុន្តែគាត់ស្លាប់យូរដែរហើយណាអ្វី?

ខ៖ គាត់ស្លាប់យូរឆ្នាំដែរហើយនឹង

ក៖ ចឹងគាត់ស្លាប់យូរដែរហើយ?

ខ៖ គាត់ស្លាប់សឹងតែ១៥ឆ្នាំហើយនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែបងរបស់អ៊ុំនឹងត្រូវជាបងរបស់អ៊ុំប៉ុន្មានឆ្នាំដែរអ៊ុំ?

ខ៖ គាត់បងខ្ញុំ៥ឆ្នាំ

ក៖ អូ!គាត់បងអ៊ុំ៥ឆ្នាំ ចឹងបើដល់ឥឡូវនឹងគាត់ប្រហែលជា៩០ឆ្នាំហើយណាអ៊ុំ?

ខ៖ នឹងហើយប្រហែលប៉ុណ្ណឹង មើលគាត់ស្លាប់តាំងពីអាយុ៧២ឆ្នាំ ចឹងប្រហែលជា១៤-១៥ ឆ្នាំហើយខ្ញុំមិនដែលបានគិតគូរផងនឹង

ក៖ ចឹងអ៊ុំអាយុ៨៤ឆ្នាំ ចឹងវា៥ឆ្នាំ ចឹងវាអាចនឹង៨៩ឆ្នាំ?

ខ៖ នឹងហើយប៉ុណ្ណឹង

ក៖ ចឹងបងប្រុសរបស់អ៊ុំប្រហែលជាអាយុ៩០ឆ្នាំនឹង?

ខ៖ អើប៉ុណ្ណឹងហើយនឹង បើគាត់មិនទាន់ស្លាប់នៅប្រហែលប៉ុណ្ណឹងមែនទេ?

ក៖ បាទប៉ុណ្ណឹងអ៊ុំ ចុះម្តាយរបស់អ៊ុំគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរអ៊ុំ?

ខ៖ ម្តាយរបស់ខ្ញុំគាត់មានឈ្មោះ សុភី

ក៖ ម្តាយឈ្មោះ សុភី ចុះឪពុកវិញអ៊ុំមានឈ្មោះអីគេដែរអ៊ុំ?

ខ៖ ឪពុកមានឈ្មោះ ល្វា ហឹម

ក៖ ចុះម្តាយរបស់អ៊ុំគាត់មានអាយុប៉ុន្មានដែរអ៊ុំ?

ខ៖ បើគិតទៅគាត់ប្រហែលជាអាយុមួយរយជាងហើយនឹង គាត់កើតនៅឆ្នាំ១៩០៤អីនឹង

ក៖ គាត់កើតនៅឆ្នាំ១៩០៤ហោសអ៊ុំ?

ខ៖ បាទពេលដែរខ្ញុំធ្វើប្រវត្តិរូបទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធនោះ

ក៖ ចុះឪពុករបស់អ៊ុំគាត់ប្រហែលជាអាយុប៉ុន្មានឆ្នាំដែរអ៊ុំ?

ខ៖ ឪពុកនឹងគាត់បងម្តាយរបស់ខ្ញុំប្រហែលជា៥ឆ្នាំនឹង គាត់ស្លាប់អស់ហើយនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែអ្វីមានដឹងថាម្តាយរបស់អ្វីនឹងគាត់កើតនៅថ្ងៃខែឆ្នាំណាដែរទេអ្វី?

ខ៖ កាលណាខ្ញុំដាក់ឪពុកគាត់កើតនៅឆ្នាំ១៩០០ ហើយម៉ាកនឹងគាត់ឆ្នាំ១៩០៤ គាត់បងប្អូនគ្នា៤ឆ្នាំនឹងហាស

ក៖ ចឹងមានន័យថាឪពុករបស់អ្វីកើតនៅឆ្នាំ១៩០០ ហើយម្តាយរបស់អ្វីគាត់កើតឆ្នាំ១៩០៤ ណាអ្វី?

ខ៖ បាទៗៗនឹងហើយ

ក៖ ប៉ុន្តែអ្វីមានដឹងថាគាត់ឆ្នាំចំនួនគតិគាត់ឆ្នាំអីដែរទេអ្វី លក្ខណៈឆ្នាំជូត ឆ្នាំ ខាល ថោះហាសអ្វី?

ខ៖ ប៉ារបស់ខ្ញុំគាត់កើតឆ្នាំជូត

ក៖ គាត់ឆ្នាំជូត ចុះម្តាយរបស់អ្វីវិញឆ្នាំអីគេដែរអ្វី?

ខ៖ ម៉ាករបស់ខ្ញុំគាត់កើតឆ្នាំខាល

ក៖ អូ!ម្តាយរបស់អ្វីគាត់ឆ្នាំខាលណាអ្វី ចុះអ្វីមានដឹងថាម្តាយរបស់អ្វីគាត់កើតនៅណាដែរទេអ្វី?

ខ៖ ម្តាយរបស់អ្វីគាត់កើតនៅភូមិកំណើត អ្វីនិយាយមិញនឹងនៅភូមិគោករកា ឃុំគោកអណ្តើក ស្រុកគិរីវង្ស ខេត្តតាកែវ

ក៖ បាទអ្វី ចុះឪពុករបស់អ្វីវិញគាត់កើតនៅណាដែរអ្វី?

ខ៖ ឪពុករបស់អ្វីគាត់កើតនៅជាមួយគ្នានឹង

ក៖ អូ!គាត់នៅភូមិជាមួយគ្នានឹងហោសអ្វី?

ខ៖ នឹងហើយនៅភូមិជាមួយគ្នានឹង

ក៖ ចុះឪពុករបស់អ្វីគាត់ធ្វើអីគេដែរសំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិតដែរអ្វី?

ខ៖ កាលមុនគាត់ជាកសិករហាស ប៉ុន្តែពីមុនគាត់ជាកសិករ
កាលជំនាន់បារាំងគាត់ធ្វើជាគ្រូបង្រៀនដែរនឹង

ក៖ អូ! ពីមុនគាត់ជាគ្រូបង្រៀនហោសអ៊ុ?

ខ៖ គាត់ជាគ្រូបង្រៀនតាមសាលារត្តនឹង កាលណាប្រាក់ខែលីថា៤កាក់

ក៖ អូ! ប្រាក់ខែ៤កាក់ហោសអ៊ុ?

ខ៖ នឹងហើយគាត់មានសៀវភៅអោយអ៊ុរៀនរហូតដល់អ៊ុធំមក ឃើញមានលេខបូក
លេខដកអីនឹងហាស

ក៖ អូ! ចឹងហោសអ៊ុ?

ខ៖ បាទឃើញគាត់មានចឹងមានន័យថាគាត់ជាគ្រូបង្រៀនដែរនឹងហាស
ហើយម៉ែគាត់ដកស្ទូងទៅ គាត់ជាកសិករនឹង

ក៖ ចុះម្តាយរបស់អ៊ុគាត់ធ្វើអីគេសំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិតដែរអ៊ុ?

ខ៖ ម្តាយរបស់ខ្ញុំជាមេផ្ទះ នឹងគាត់ធ្វើស្រែ

ក៖ ចឹងម្តាយរបស់អ៊ុគាត់ធ្វើតែប៉ុណ្ណឹងទេណាអ៊ុ គាត់អត់មានធ្វើអីទៀតទេណាអ៊ុ?

ខ៖ អត់ទេគាត់ធ្វើតែស្រែទេនឹង ហើយនឹងគាត់ជាអ្នកត្បាញហូល

ក៖ អំ! គាត់ត្បាញហូលដែរហោសអ៊ុ?

ខ៖ នឹងហើយគាត់ត្បាញហូលនឹងដែរ ហើយគាត់ត្បាញក្រម៉ា
ហើយគាត់ត្បាញហូលស្អាតណាស់

ក៖ អូ! គាត់ពូកែត្បាញណាអ៊ុ?

ខ៖ នឹងហើយគាត់ត្បាញហូលលក្ខណៈថាដូចគ្រូបង្រៀនសៀវភៅមរមនអីចឹងហាសណាស់
មានរូបជំរី នឹងរូបអីចឹង

ក៖ ចឹងឪពុករបស់អ៊ុគាត់ធ្វើតែគ្រូនឹងធ្វើអីតែប៉ុណ្ណឹងទេណាអ៊ុ?

ខ៖ បាទធ្វើតែប៉ុណ្ណឹង គាត់ធ្វើតែគ្រូ នឹងធ្វើស្រែនឹង

ក៖ នឹងសំរាប់ចិញ្ចឹមកូន នឹងចិញ្ចឹមក្រុមគ្រួសារ?

ខ៖ នឹងហើយសំរាប់ចិញ្ចឹមគ្រួសារ

ក៖ ចុះឪពុករបស់អ៊ុំគាត់លក្ខណៈថាគាត់ស្លូត រឺមួយក៏កាចនៅក្នុងក្រុមគ្រួសារដ៏ចឹងហាសអ៊ុំ?

ខ៖ គាត់ស្លូតបូត មានគេរាប់អានគាត់ច្រើនគេមិនសូវនិយាយស្តីអីច្រើនទេ

ក៖ អ្វីចឹងគាត់មិនសូវចេះនិយាយស្តីទេ?

ខ៖ នឹងហើយគាត់និយាយសាច់ការហាស

បើគាត់និយាយស្តីជាមួយបងប្អូនអីនឹងលក្ខណៈថាសមញ្ញនឹងដែរ

ក៖ ចុះម្តាយរបស់អ៊ុំគាត់ស្លូត រឺមួយក៏កាចដែរអ៊ុំ?

ខ៖ ម្តាយរបស់អ៊ុំគាត់ក៏ស្លូតដែរនឹង ហើយគាត់រាប់អានញាតិណាស់
ពីព្រោះឪពុករបស់ខ្ញុំគាត់ដាំដើមល្អៅហាសធំៗ ហើយមានននោងអី
មានបងប្អូនដើរចឹងស្រែកហៅអោយគេមកយកហើយនឹងយកបន្លែយកទៅហូបចឹង

ក៖ ពួកគាត់ចូលចិត្តដាំដំណាំណាអ៊ុំ?

ខ៖ នឹងហើយខ្ញុំឃើញគាត់ដាំច្បាស់ គាត់ដាំមិនខ្វះអីហូបទេ ដាំតាំងពីននោង ល្អៅ ត្រសក
មានពោត

ក៖ បាទល្អដែរតាអ៊ុំ?

ខ៖ ពួកគាត់មានដាំច្រើន

ក៖ ចុះអ៊ុំមានចងចាំសាចរៀងអីកាលពីអ៊ុំនៅជាមួយពួកគាត់ហាស
ថាអ៊ុំមានចងចាំអនុស្សាវរីយ៍អីដែរធ្លាប់បានធ្វើជាមួយគ្នាអីចឹង?

ខ៖ ខ្ញុំគ្មានរឿងអីទេ មានតែរឿងល្អៗហាស ពេលដែរគាត់ទៅធ្វើស្រែខ្ញុំទៅជួយពីសស្មៅ ជួយពីសមែកឈើអីចេញពីស្រែចឹង ពេលដែរគាត់ទៅចឹងយើងជួយស្ទូង មានអនុស្សាវរីយ៍ដែរថាជកស្ទូងនឹងមានដែរ

ក៖ នឹងជាអនុស្សាវរីយ៍ជាមួយគាត់ណាអី?

ខ៖ នឹងជាអនុស្សាវរីយ៍ជាមួយគាត់ដែរខ្ញុំដឹងហើយនឹង កាលពីខ្ញុំនៅតូចនឹង ម៉ែបានយកខ្ញុំទៅដាក់នៅភ្នំស្រែ

ក៖ ម៉ែបានគាត់យកទៅដាក់នៅស្រែអី?

ខ៖ នឹងពេលដែរគាត់ចុះស្ទូងនឹងស្រែមោចបានខាំខ្ញុំគាត់ប្រាប់ហាស នឹងជាអនុស្សាវរីយ៍ចឹង បើអនុស្សាវរីយ៍ដែរសំខាន់នឹងមានតែប៉ុណ្ណឹងឯង

ក៖ អូ!មានតែប៉ុណ្ណឹងទេ?

ខ៖ នឹងហើយរហូតបានស្រូវច្រូតអីនឹងយើងបរទេះទៅច្រូតស្រូវ ម៉ែអ្នកច្រូត ឪអ្នកបែនជើងចេះ កាលពីដើម ហើយគាត់ក្រាលកន្ទួលអោយខ្ញុំនៅអង្គុយច្រៀងហាសណាស់

ក៖ អូ!ចឹងហោស?

ខ៖ នឹងដេកច្រៀងដែរនឹង

ក៖ ចុះកាលគាត់ស្លាប់នឹងទាន់ពេលពតអត់អី?

ខ៖ អត់ទាន់ទេ

ក៖ អូ!អត់ទាន់ទេណាអី?

ខ៖ អត់ទាន់ទេនឹង

ក៖ អូ!ចឹងគាត់ស្លាប់មុនហោសអី?

ខ៖ គាត់ទាន់ជំនាន់អីសារ៉ាក់

ក៖ គាត់ទាន់ជំនាន់អីសារ៉ាក់ ឬប៉ុន្តែជំនាន់លុណានុលក៏អ៊ីមិនទាន់ដែរ?

ខ៖ ជំនាន់លុណានុលក៏មិនទាន់ដែរ

ក៖ គាត់ស្លាប់មុនទាំងពីរនាក់តែម្តងហោសអ៊ី?

ខ៖ នឹងហើយទាំងពីរនាក់នឹង គាត់ស្លាប់មុនលុណានុល

ក៖ ចឹងឪពុកស្លាប់មុនហោសអ៊ី?

ខ៖ ឪពុកស្លាប់ក្រោយ

ក៖ ចឹងម្តាយរបស់អ៊ីស្លាប់មុន?

ខ៖ ស្លាប់មុនតាំងពីខ្ញុំអាយុ១៤ឆ្នាំ

ក៖ ចឹងម្តាយស្លាប់មុនអីសារ៉ាក់ ហើយឪពុកស្លាប់មុនលុណានុល?

ខ៖ នឹងហើយស្លាប់មុនលុណានុល

ក៖ ចុះគាត់ធ្លាប់ប្រាប់ពីប្រវត្តិកាលពីគាត់នៅក្មេងទៅអ៊ីអត់ទេអ៊ី ម្តាយរបស់អ៊ី?

ខ៖ ម្តាយរបស់អ៊ីគាត់ជាអ្នកកសិករគាត់ដូចជាគ្មានប្រវត្តិអីច្រើនទេ
ឯប្រវត្តិឪពុកវាលក្ខណៈគួរសមដែរគាត់មានជំរើ

ក៖ អីគាត់មានជំរើហោសអ៊ី?

ខ៖ គាត់មានជំរើអាសុខៗគាត់មានជំរើមួយ គាត់រកស៊ីគួរសមដែរ
ហើយឪពុករបស់អ៊ីនឹងគាត់មិនមានជំរើទេ ប៉ុន្តែគាត់ក៏ជាអ្នករកស៊ីស្ងួតបូតដែរ

ក៖ នឹងពីប្រវត្តិរបស់គាត់កាលពីនៅក្មេងនឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ នឹងកាលគាត់នៅក្មេង

ក៖ ចុះកាលពីគាត់នៅក្មេងគាត់ធ្លាប់ដើរលេងជាមួយមិត្តភក្តិ រឺធ្វើអីជាមួយមិត្តភក្តិទេ?

ខ៖ បើតាមពិតមិនមានទេ ចាស់ពីដើមដូចជាមិនពិបាកដូចយើងសព្វថ្ងៃនឹងទេ
គេទៅណាមកណាក៏ស្តាប់ឪពុកម្តាយណាស់

ក៖ វាមិនដូចក្មេងឥឡូវទេណាអ៊ី?

ខ៖ នឹងហើយតាមខ្ញុំដឹងទៅក្មេងអ្នកស្រុកស្រែវាស្លូតបូតណាស់
មិនបានគិតទៅណាវែងឆ្ងាយទេ

ក៖ ចុះកាលពីជំនាន់ណាខ្ញុំចាំថាគេមិនទាន់ចាយលុយទេណាអ៊ី?

ខ៖ គេចាយហើយនឹង

ក៖ អូគេចាយហើយណាអ៊ី?

ខ៖ អើវ!!គេចាយហើយ គេចាយហើយគេចាយអាណាចក្រសេនក្រហមនឹង

ក៖ អូ!គេចាយសេនក្រហម?

ខ៖ ប៉ុន្តែអ៊ីមិនទាន់ផង អ៊ីទាន់ជំនាន់ជប៉ុននឹងនៅសង្គ្រាមលោកលើកទី២នឹងឆ្នាំ១៩៤០នឹង

ក៖ អូ!ទាន់សង្គ្រាមលោកលើកទី២?

ខ៖ នឹងខ្ញុំទាន់តាលុយជប៉ុនសៗមានប្រាក់កាក់ប្រាក់រៀលនឹង

ក៖ លុយចឹងលុយជប៉ុននឹងហោស?

ខ៖ នឹងហើយលុយចឹងឯង លុយជប៉ុនវាសៗចឹង

ក៖ នឹងសុទ្ធតែលុយជប៉ុននឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ ហើយអ៊ីទាន់ហើយនៅសង្គ្រាមលោកលើកទី២នឹងអ៊ីទាន់ អ៊ីអាយុ១២ឆ្នាំហើយ

ក៖ អូ!អ៊ីអាយុ១២ឆ្នាំហោស?

ខ៖ នឹងហើយប៉ុនណាឯង

ក៖ ចុះអ៊ីមានស្គាល់ជីដូនជីតាខាងម្តាយរបស់អ៊ីទេ?

ខ៖ ខ្ញុំស្គាល់តា

ក៖ ចុះជីដូនជីតាខាងម្តាយឡូគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ តាខាងម៉ាកនឹងគាត់ឈ្មោះតា កាន់

ក៖ ចុះយាយវិញអ៊ី?

ខ៖ យាយឈ្មោះយាយ អៀម

ក៖ គាត់ឈ្មោះយាយ អៀម ចុះពួកគាត់កើតនៅណាដែរអ៊ីមានដឹងទេ?

ខ៖ ណាងគាត់កើតនៅស្រុកគិរីវង្សនឹងដែរឬន្តែនៅឃុំផ្សេងគ្នា

ក៖ នៅឃុំអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ នៅភូមិបាឡឡី ឃុំក្រពែង នឹងនៅខាងលិចភ្នំនឹងនៅស្រុកគិរីវង្ស នៅខេត្តតាកែវដូចតែគ្នាទេ ដល់ពេលចឹងគាត់មកជួបជុំជាមួយប៉ារបស់ខ្ញុំនឹងនៅខាងភូមិរាមអណ្តើក នឹងនៅខាងកើតភ្នំវិញ

ក៖ ចុះជីដូនជីតាខាងឪពុកវិញអ៊ីមានស្គាល់ដែរទេ?

ខ៖ ស្គាល់ទេ

ក៖ ពួកគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ គាត់មានឈ្មោះយាយណូ នឹងតាប៉ា

ក៖ ចុះគាត់កើតនៅណាដែរអ៊ី?

ខ៖ គាត់កើតនៅភូមិរកា ឃុំរាមអណ្តើក ស្រុកគិរីវង្ស ខេត្តតាកែវនឹង

ក៖ ចុះអ៊ីមានដឹងអីពីរឿងពួកគាត់ទេ ពីយាយតាខាងម្តាយ នឹងខាងឪពុករបស់អ៊ីអត់?

ខ៖ នៅពេលដែរខ្ញុំធំមក ខ្ញុំឃើញគាត់នៅតែស្រុះស្រួលគ្នាធ្វើស្រែនឹងចំការនឹង ដូចជាមិនសូវជាការខ្វះខាតអីទេ

ក៖ ប៉ុន្តែមួយឪពុករបស់អ៊ីហាស គាត់មានដែរប្រាប់ថាអ្វីយ៉ាងម៉េចដែរ ដូចជាគាត់មានធ្លាប់ធ្វើអីគេខ្លះចឹងហាស គាត់មានដែរប្រាប់ទេ?

ខ៖ មិនមានទេ មានតែធ្វើស្រែចំការនឹង

ក៖ មានតែធ្វើស្រែចំការហោសអ៊ី?

ខ៖ គាត់ធ្វើតែស្រែចំការមិនដែលមានទាស់ទែងអីគ្នា រីក៏ខ្វែងគំនិតអីគ្នាទេចាស់ៗពីដើមនឹងរាប់អានរាក់ទាក់គ្នាទាំងភូមិនឹង

ក៖ ត្រូវអ៊ីមិនដូចឥឡូវនឹងទេណាអ៊ី?

ខ៖ នឹងហើយយ៉ាងណាមួយខ្មែរពីមុនគាត់កាន់សាសនាព្រះពុទ្ធនោះអី លក្ខណៈចូលឆ្នាំ រីក៏ភ្នំអីនឹងទៅវត្តសប្បាយជាមួយគ្នាហាស

ក៖ ពិតជាត្រូវមែនអ៊ី?

ខ៖ ហើយនៅស្រុកអ៊ីមានទឹកហាស នៅខែភ្នំអីយើងមានទូកចឹងដឹកនុំ ចេកអីអោយយាយៗយកទៅវត្តអីនឹង

ក៖ អូ!សប្បាយហាសណាអ៊ី?

ខ៖ នឹងហើយសប្បាយណាស់

ក៖ ចុះក្រុមគ្រួសាររបស់អ៊ីនឹងមករស់នៅទីក្រុងភ្នំពេញនឹងយូរនៅអ៊ី?

ខ៖ ទើបតែតាំងពីជំនាន់អ៊ីទេ

ក៖ អូ!តាំងពីជំនាន់អ៊ីហោស?

ខ៖ នឹងហើយតាយាយ ម៉ាក់ប៉ាអីពួកគាត់នៅផ្ទះទាំងអស់នឹង ទើបតែពីជំនាន់អ៊ីនៅឆ្នាំហុកជាងនឹងទេណាស់

ក៖ ចឹងនៅឆ្នាំហុកជាហោសអ៊ី?

ខ៖ បាទអ៊ីមកធ្វើការនៅឆ្នាំ១៩៦០

ក៖ ចឹងមានន័យថាអ្នកនៅតាំងពីឆ្នាំ១៩៦០ ចឹងមានន័យថាអស់៦៨ឆ្នាំហើយចឹង?

ខ៖ ប្រហែលជាជាង៥០ឆ្នាំហើយ

ក៖ ខ្លាំងជាង៥៨ឆ្នាំនឹងហើយ អូច្នោះឆ្នាំ?

ខ៖ នឹងហើយពីមុនអ៊ុំទៅធ្វើការនៅភ្នំពេញ ពីមុនអ៊ុំធ្វើជាគ្រូបង្រៀនតា

ក៖ អូ! អ៊ុំធ្វើជាគ្រូបង្រៀនហោសអ៊ុំ?

ខ៖ នឹងហើយពេលដែរសឹកពីបួសមក

ក៖ ពេលដែរអ៊ុំសឹកហើយអ៊ុំធ្វើជាគ្រូតែម្តង?

ខ៖ នឹងហើយ ហើយខ្ញុំទៅបង្រៀនបាន៣ឆ្នាំ អ៊ុំនៅបង្រៀននៅសាលាចិនមួយខែបានប្រាក់ខែ ១៣០០រៀលហោស

ក៖ បានប្រាក់ខែ១៣០០រៀលហោស?

ខ៖ ហើយពេលដែរបង្រៀននៅសាលាចិន ចឹងទៅបើគេមិនរកមិនដាច់ពោះ ដល់ពេលចឹងអ៊ុំសុខចិត្តបោះចោលអាប្រាក់ខែ១៧០០រៀល ហើយមកយកប្រាក់ខែ១៣០០ នឹងវិញ

ក៖ អូ! ចឹងហោសអ៊ុំ?

ខ៖ សុខចិត្តចោលនឹងវាចឹង

ក៖ បាទអ៊ុំវាល្អដែរនឹង?

ខ៖ ដល់ពេលធ្វើតាំងពីល្អមកបានមានប្រាក់អាត្រេតសព្វថ្ងៃនឹងណា

ក៖ ចឹងរាល់ថ្ងៃនឹងអ៊ុំមានប្រាក់អាត្រេត?

ខ៖ មានតា ប្រាក់អាត្រេតបាន៤០០០០០រៀលដែរនឹង

ក៖ អូ!ចឹងមួយខែបានមួយរយដុល្លាដែរហោសអ៊ុំ?

ខ៖ នឹងហើយបានមួយរយដែរនឹង

ក៖ អូ!មានអីច្រើនដែរនឹងហាស?

ខ៖ នឹងហើយគ្រាន់តែបានប្រាក់ខែនឹងបានទប់ទល់ដែរនឹង

ក៖ ចឹងគ្រាន់បានទប់ទល់ជាមួយផ្ទះនឹង ?

ខ៖ នឹងហើយ

ក៖ ចុះអ្វីគិតថាមានសាច់ញាតិណាដែរគិតថាពួកគាត់ទៅរស់នៅក្រៅប្រទេស
ដែរនៅក្រៅពីស្រុកខ្មែរហោសអ្វីមានទេ?

ខ៖ មានតែអាវីមួយទេ

ក៖ កូនរបស់អ្វីចុះគាត់នៅណាដែរអ្វី?

ខ៖ គេនៅឡុងប៊ិច

ក៖ គាត់នៅឡុងប៊ិច នៅប្រទេសអាមេរិចណាអ្វី?

ខ៖ នឹងហើយនៅប្រទេសអាមេរិច កាលពីខែមុនគាត់មកលេងបានកន្លះខែដែរ
ហើយមកលេងសៀមរាបបាន២យប់ដែរ គិតទៅដាក់ច្បាប់បានកន្លះខែពីរនាក់ប្តីគេនឹង

ក៖ អូ!គាត់ដាក់ច្បាប់អត់ធ្វើការហោសអ្វី?

ខ៖ នឹងហើយដាក់ច្បាប់គិតទៅមកនេះបានតែ១០ថ្ងៃទេ
ចុះជិះយន្តហោះអស់មួយថ្ងៃជាងបាត់ទៅហើយនឹង

ក៖ អូ!គ្រាន់តែជិះយន្តហោះអស់មួយថ្ងៃហើយ?

ខ៖ ជិះអស់មួយថ្ងៃគិតទៅមកនេះបានតែជាង១០ថ្ងៃទេនឹង

ក៖ ចុះភរិយារបស់អ្វីមានឈ្មោះអីគេដែរអ្វី?

ខ៖ ភរិយារបស់អ្វីមានឈ្មោះពៅវណ្ណារិន

ក៖ គាត់មានឈ្មោះពៅវណ្ណារិន

ចុះអ្នកមានចងចាំថាអ្នករៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយភរិយារបស់អ្នកនៅថ្ងៃខែឆ្នាំណាដែរទេអ្នក?

ខ៖ ខ្ញុំរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៩

ក៖ អូ!អ្នករៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍តាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩ហោសអ្នក?

ខ៖ នឹងហើយបើអ្នកស្រីមុនគាត់ស្លាប់បាត់ហើយ

ក៖ អូ!ចឹងមានន័យថាអ្នកមានប្រពន្ធពីរនាក់?

ខ៖ ខ្ញុំមានប្រពន្ធពីរនាក់ កាលពីអ្នកស្រីមុននឹងគាត់ស្លាប់នៅជំនាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍ហោស
ហើយដល់ពេលដែលរកដល់វិញនឹងក៏បានជួបនឹងម៉ែអាភានឹងទៅ

ក៖ ចឹងពេលដាច់ពេលពតហើយបានអ្នកជួបនឹងអ្នកស្រីនឹង?

ខ៖ ហើយអ្នកក៏បានមករៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅទូលទំពុងនឹង
អ្នកបានចាប់ផ្តើមនៅទូលទំពុងនឹងទៅ

តែឥឡូវនឹងផ្ទះនឹងលក់អស់ហើយផ្ទះនឹងបានចែកកូនចៅអស់ហើយនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែអ្នកមានចងចាំថ្ងៃខែដែរអ្នកការទេ?

ខ៖ ថ្ងៃខែដែរអ្នកការអ្នកមិនសូវចាំទេភ្លេចអស់ហើយនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែអ្នកដឹងតែឆ្នាំទេ?

ខ៖ នឹងហើយដឹងតែឆ្នាំ១៩៧៩

ក៖ ចុះប្រពន្ធរបស់អ្នកមុន អ្នកការតាំងពីឆ្នាំណាដែរអ្នក?

ខ៖ ប្រពន្ធរបស់អ្នកមុន អ្នកការតាំងពីឆ្នាំហាជាងហោសប្រហែលជាឆ្នាំ១៩៥៧អីណោះ
ហើយការបានប៉ុន្មានឆ្នាំនឹងហើយចូលឆ្នាំ១៩៦០នឹង ហើយកាលណាខ្ញុំនៅបង្រៀននឹង
ទៅបានឆ្នាំ១៩៦០បានខ្ញុំចេញមកភ្នំពេញចឹង

ក៖ ចឹងឆ្នាំ១៩៦០អ្នកមកទីក្រុងភ្នំពេញ?

ខ៖ បាទ ខ្ញុំបានកូនពីរហើយនឹងបានខ្ញុំចេញមកភ្នំពេញនឹង

ក៖ ចុះកាលពីប្រពន្ធរបស់អ៊ុំមុននឹងអ៊ុំមានកូនដែរទេអ៊ុំ?

ខ៖ ខ្ញុំមានកូន៥

ក៖ ហើយដល់ពេលដែរសារក្រោយនេះបានអ៊ុំមានកូន២នាក់ទៀត?

ខ៖ នឹងហើយដល់ពេលក្រោយបានកូន២នាក់ទៀតនឹង

ក៖ បងភា នឹងបងវី?

ខ៖ ទាំងអស់ខ្ញុំមានកូន៧នាក់

ក៖ ប៉ុន្តែកូនរបស់អ៊ុំទាំង៥នាក់នឹងគាត់នៅណាដែរអ៊ុំ?

ខ៖ មានកូនមួយនៅខាងលិចផ្សារ ហើយនៅព្រែកហូរមាន៣នាក់

ក៖ ចឹងមាននៅព្រែកហូរនឹង៣នាក់?

ខ៖ មាននៅចាក់អង្រែនឹងម្នាក់ទៀត

ក៖ អូ!កូនរបស់អ៊ុំដែរថាលក់អីៗនៅលើនឹងមែនអ៊ុំ?

ខ៖ នឹងហើយកូនប្រុសនឹងកូនរបស់ខ្ញុំ ហើយកូនស្រីជាកូនប្រសារ

ក៖ ប៉ុន្តែគាត់នៅតែរាប់អានជាមួយអ៊ុំរាល់ថ្ងៃនឹង?

ខ៖ នឹងហើយយកម្ហូបអោយខ្ញុំជារៀងរាល់ថ្ងៃនឹង

ក៖ ចឹងគាត់នៅតែមកលេងអ៊ុំជារៀងរាល់ថ្ងៃនឹងទៅ?

ខ៖ នឹងហើយនៅតែមកលេងសឹងជារៀងរាល់ថ្ងៃនឹងដែរ
កូនរបស់អ៊ុំគាត់មិនបោះបង់ចោលឪពុកទេនៅតែមកលេងនឹង

ក៖ ទោះគាត់ដឹងថាអ៊ុំមានប្រពន្ធមួយទៀតក៏ដោយ?

ខ៖ គាត់នៅតែស្រលាញ់ម៉ែអាវី នឹងម៉ែអាភានឹងដូចតែម៉ែគាត់ដែរនឹង

ក៖ ចឹងគាត់ស្រលាញ់បងវី នឹងបងភាដូចជាបងប្អូនហោសអ៊ុ?

ខ៖ នឹងនៅតែស្រលាញ់គ្នាដូចជាបងប្អូនចឹង ប៉ុន្តែគេមានប្តីប្រពន្ធអស់ហើយនឹង
ប៉ុន្តែគេនៅរកស៊ីរៀងខ្លួនចឹងហោសណាស់

ក៖

ប៉ុន្តែនៅពេលដែរអ៊ុរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នឹងគិតថាអ៊ុជាអ្នករៀបចំដោយចិត្តឯងរឺមួយក៏ឪពុកម្តាយ
ជាអ្នករៀបអោយដែរអ៊ុ?

ខ៖ ម្តាយឪពុក ហើយដល់ពេលម៉ែអាវី នឹងអាភានឹង
ក៏បងប្អូនរបស់គេជាអ្នករៀបចំអោយដែរនឹង

ក៖

ប៉ុន្តែនៅពេលដែរអ៊ុរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នឹងគិតថាម្តាយឪពុករបស់អ៊ុជាអ្នកដែររៀបចំអោយរឺមួយ
ក៏អ៊ុជាអ្នករៀបដោយចិត្តឯងដែរ?

ខ៖ កាលណាឯឪពុកម្តាយរបស់ខ្ញុំជាអ្នកដែរដណ្តឹងអោយ

ក៖ ពួកគាត់ជាអ្នកដែរដណ្តឹងអោយហោសអ៊ុ?

ខ៖ បាទនឹងហើយ

ក៖ ចុះអ៊ុមានជាថ្លៃបណ្ណាការអោយគាត់ដែរទេ?

ខ៖ កាលណាឯមានតា

ក៖ អ្នកមានបណ្ណាការដែរហោសអ៊ុ?

ខ៖ មានតែប៉ុន្មាននឹងខ្ញុំភ្លេចអស់ហើយនឹង

ក៖ ចុះកាលណាឯមានច្រើនអត់អ៊ុមានចងចាំទេ?

ខ៖ តាមពិតកាលណាវាមានច្រើនដែរនឹងហាស វាមានជ្រូកនឹងម្ហូបអាហារអីនឹង
ខាងស្រីគេជាអ្នកចេញសំរាប់យើងត្រៀមតែលុយទៅបានហើយ

ក៖ អូ!ច្រើនដែរនឹង ចុះអ៊ីច្រើនប្រាប់ខ្ញុំបន្តិចបានទេថាពេលណាដែរអ៊ីបានជួបភរិយារបស់អ៊ី
ហើយនៅពេលណាដែរអ៊ីគិតថាបានស្រលាញ់គាត់ នឹងជួបពេលណា
នឹងចង់រៀបការជាមួយកាត់ដែរចឹងហាសអ៊ី?

ខ៖ នឹងនិយាយតែអ៊ីក្រោយ?

ក៖ ទាំងមុនទាំងក្រោយអ៊ី អ៊ីអាចនិយាយអ៊ីមុនតិចទៅ

ខ៖ អានឹងប្រហាក់ប្រហែលគ្នាទេ អ្វីដែរសំខាន់បំផុតនឹងយើងមើលអាកាប្យកិរិយា
នឹងពូជអំបូររបស់គេ ហើយគេជាអ្នកស្នូតបូតចឹងទៅ
ហើយសំខាន់នឹងយើងយកអ្នកដែរដឹងខុសត្រូវ

ក៖ បាទត្រូវហើយអ៊ី

ខ៖ គេថាយកតាមពូជនឹងអំបូរចឹងទៅ

ក៖ ប៉ុន្តែអ៊ីមានស្គាល់គ្នាយូរអត់អ៊ីបានជាអ៊ីចូលស្តីអ៊ីស្រីចឹងទៅ?

ខ៖ នេះសុទ្ធតែសំគាល់យូរដែរនឹង នឹងល្មមនឹងយើងដឹងចិត្តគ្នាចឹង
តែឥឡូវនឹងគេដើរលេងចឹងទៅ

ក៖ បាទត្រូវហើយអ៊ី?

ខ៖ កាលពីជំនាន់ណាគេមិនបានដើរលេងទេ យើងគ្រាន់តែសំគាល់ហើយ
យើងអោយចាស់ទុំចូលសួរតែម្តងនឹង

ក៖ ចុះអ៊ីគិតថាអ៊ីចេះអាន រឺមួយក៏ចេះសរសេរអក្សរខ្មែរបានល្អប៉ុណ្ណាដែរអ៊ី?

ខ៖ អ៊ីបានចេះអក្ខរវិរុតត្ថរសមដែរ

ក៖ ចឹងអ៊ីចេះគួរសមដែរ?

ខ៖ នឹងហើយមិនចេះជាណាស់ណាដែរទេ
ដោយសារតែអ៊ុំចេះសរសេរបានល្អដោយសារតែអ៊ុំបានរៀនបាលី

ក៖ ចឹងអ៊ុំបានចេះដោយសារតែអ៊ុំរៀនបាលី?

ខ៖ នឹងហើយអ៊ុំបានបួសអស់៧ឆ្នាំនឹងដោយសារតែអ៊ុំរៀនបាលី
ទោះថាវាភ្លេចអស់ច្រើនប៉ុន្តែយើងក៏នៅតែចាំបានខ្លះដែរនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែអ៊ុំមានចេះភាសាអីក្រៅពីភាសាខ្មែរដែរទេអ៊ុំ?

ខ៖ អត់មានចេះទេបានតែមួយនឹង

ក៖ អ៊ុំចេះតែខ្មែរនឹង អ៊ុំអត់មានចេះភាសារៀតណាម រឺមួយក៏ថែអីទេ?

ខ៖ អត់ចេះទេ កាលពីនៅក្មេងនឹងខ្ញុំរៀនភាសាបារាំងដែរប៉ុន្តែវាមិនអាចប្រើការបាន

ក៖ អូ!អ៊ុំបានភ្លេចហើយ?

ខ៖ នឹងហើយ អង ឌី ទ្រ កាត់ សៃ ស៊ុសអីនឹងភាសាបារាំង

ក៖ ចុះកាលពីអ៊ុំរៀនខ្មែរនឹង តើអ៊ុំរៀនបានថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដែរអ៊ុំបានអ៊ុំឈប់រៀនចឹង?

ខ៖ ខ្ញុំរៀនបានតិចណាស់ រៀននៅសាលាវត្ត អត់បានចូលសាលាបឋមសិក្សាអីទេ
ចូលរៀនតែសាលាវត្តនឹង

ក៖ ចឹងអ៊ុំរៀនតែនៅសាលាវត្តទេ?

ខ៖ នឹងហើយកាលណាងគេរៀនក្តារវែងៗណាស់

ក៖ ប៉ុន្តែកាលពីរៀននៅសាលាវត្តនឹងអ៊ុំរៀននៅណាវិញអ៊ុំ?

ខ៖ រៀននៅវត្តគោករកានឹង

ក៖ វត្តគោករកានៅណាវិញអ៊ុំ?

ខ៖ នៅឃុំគោកអណ្តើក ស្រុកគិរីវង្ស ខេត្តតាកែវនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែឈ្មោះសាលានៅក្នុងវត្តនឹងមានឈ្មោះអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ នឹងនៅវត្តតែម្តងនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែវត្តនឹងមានឈ្មោះអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ វត្តនឹងអត់មានសាលាទេ រៀននៅលើសាលាឆាន់

ក៖ ប៉ុន្តែវត្តនឹងមានឈ្មោះអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ ឈ្មោះវត្តគោករកា

ក៖ ចឹងវត្តនឹងមានឈ្មោះថា វត្តគោករកាចឹងតែម្តង

ចុះអ៊ីញាប់មានមិត្តភក្តិណាដែរធំធាត់មកជាមួយគ្នាដែរទេអ៊ី?

ខ៖ អាមិត្តភក្តិជិតស្និទ្ធនឹងមានតែមួយទេ

ក៖ មានតែមួយទេហោសអ៊ី ចុះអ៊ីមានស្គាល់ឈ្មោះគាត់ដែរទេ?

ខ៖ ប៉ុន្តែគាត់ស្លាប់បាត់ទៅហើយ

ក៖ ប៉ុន្តែគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ គាត់ឈ្មោះយ៉ង យ៉ាន់

ក៖ គាត់ឈ្មោះយ៉ងយ៉ាន់ហោសអ៊ី?

ខ៖ យ៉ងយ៉ាន់នឹងយើងស្រលាញ់គ្នាដូចជាបងប្អូនចឹង
ហើយដល់ពេលដែរវាធំឡើងវាទៅធ្វើការងារនៅកំពង់ធំ

ក៖ គាត់ធ្វើអីគេដែរនៅកំពង់ធំនឹង?

ខ៖ វាទៅនឹងនៅបារាយណ៍ ហើយវាមានឪពុកមារបស់វានៅទីនោះ
ហើយឪពុកមាអោយទៅធ្វើការងារនៅស្ទឹង ហើយវាក៏មានរោគទៅក៏ស្លាប់ទៅ

ក៖ ចឹងគាត់ស្លាប់ដោយសារតែឈឺ?

ខ៖ នឹងហើយ

ស្តាយបើវានៅដល់ឥឡូវនឹងល្អដោយសារតែអាយុវានឹងយើងប្រហែលគ្នាចឹងពេលហៅគ្នាអាទៅអាមក

ក៖ ចឹងមានន័យថាអ៊ីឡាំដូចគ្នាណាអ៊ី?

ខ៖ នឹងហើយឡាំដូចតែគ្នានឹង

ក៖ ចុះអ៊ីឡាប់មានសាច់រឿងអីជាមួយគាត់ដែរទេអ៊ី ថាចូលចិត្តធ្វើអីជាមួយគ្នាដែរ?

ខ៖ ទេមិនសូវមានសាច់រឿងអីជាមួយគ្នាទេមានតែលេងល្ខោន

ក៖ អូ!អ៊ីចេះលេងល្ខោនដែរ?

ខ៖ ចេះលេងល្ខោនជាមួយគ្នាសប្បាយណាចាស់ពីដើមគេលេងល្ខោនតាមភូមិហោសគេអ្នកដើរតូស្វា ហើយអ៊ីដើរតូជាព្រានព្រៃ

ក៖ អូ!អ៊ីដើរតូជាព្រានព្រៃហោសអ៊ី?

ខ៖ នឹងហើយយើងបានយកកាំបិតស្នាយនឹង ហើយធ្វើជាកាប់ករគេ ហើយវាមុតកគេនឹងទៅគេថាអោយហោអានេះធ្វើអោយមុតកអញ្ច្រែង

ក៖ ធ្វើលេងប៉ុន្តែវាត្រូវមែនទែន?

ខ៖ ខ្ញុំប្រាប់ថាអញ្ច្រែងគ្មានបំណងណា បើវាត្រូវមែនទែននឹង

ក៖ ទៅយ៉ាងម៉េចទៅអ៊ី?

ខ៖ វាថាអោយហែងអូសយ៉ាងម៉េចក៏ដោយកុំអោយដូចមែនទែនហោស

ក៖ ហើយមុតមែនទែន?

ខ៖

អូ!ស្រលាញ់គ្នាណាស់ជាពិសេសនឹងចាស់ពីដើមវាមានលេងអាប៉ោងអីនឹងអ៊ីអត់ចេះលេងទេ ប៉ុន្តែវាចេះលេង

ក៖ មិត្តភក្តិរបស់អ៊ីចេះលេងប៉ុន្តែអ៊ីមិនចេះទេ?

ខ៖ នឹងហើយចឹងទៅវាល្អៗបានច្រើនណាស់
ហើយវាប្រាប់ពីខាងក្រៅថាបើហែងឃើញអញ្ចូល្អៗ ហែងត្រូវប្រមូលទុកហាស

ក៖ គាត់អោយទុកអោយមែនអ៊ី?

ខ៖ វាអោយទុកអោយនឹង ហើយនៅពេលដែរចាញ់វិញ

ក៖ ពេលដែរចាញ់វិញម៉េចទៅ?

ខ៖ ពេលដែរចាញ់វិញវាទាយកលុយទៅលេងវិញ ដល់ពេលចឹងអ៊ីបានរត់ទៅ
ហើយអ៊ីក៏រត់តាមដែរនឹងអ៊ីរត់ទៅអោយឆ្ងាយហើយអ៊ីប្រាប់ថាឆ្លុតទេអី
បើហែងលេងចាញ់អស់ទៅបានអីចាយទៅ

ក៖ អូ!សប្បាយណាស់អ៊ី?

ខ៖ ចឹងក៏វាបានឈប់លេងទៅ វាប្បាយណាស់

ក៖ ពេលណាងសប្បាយដែរណាអ៊ី?

ខ៖ សប្បាយធ្លាប់មានមិត្តភក្តិអនុស្សាវរីយ៍ ដល់ពេលវាស្លាប់ចឹងទៅស្តាយដែរ

ក៖ ប៉ុន្តែអ៊ីមានអនុស្សាវរីយ៍អីផ្សេងទៀតទេពីនឹងផ្សេងទៀត?

ខ៖ វាដូចជាមិនមានទេ

ក៖ ចឹងអត់មានទេណាអ៊ី?

ខ៖ អត់មានអីទៀតទេនឹងហោស

ក៖ ចុះអ៊ីធ្លាប់ធ្វើការងារនៅវាលស្រែចំការទេអ៊ី?

ខ៖ ធ្លាប់ដែរតើ អ៊ីចេះធ្វើស្រែស្ទាត់ណាស់

ក៖ អូ!អ៊ីចេះស្ទាត់ហោសអ៊ី?

ខ៖ អ៊ុំចេះធ្វើនង្គ័ល ធ្វើរនាស់សំរាប់ភ្នំអីនឹង ខាងភ្នំអីអំចេះប្រាកដណាស់ខាងកសិកម្មនឹង អ៊ុំចេះតែម្តងនឹង

ក៖ ចុះអ៊ុំធ្លាប់ធ្វើអាជីកម្មនៅក្នុងក្រុមគ្រួសារអត់អ៊ុំ ដូចជាអាជីវកម្មចិញ្ចឹមមាន់ ចិញ្ចឹមទា ចិញ្ចឹមជ្រូកអីចឹងអ៊ុំ?

ខ៖ អត់ទេខ្ញុំមិនដែរទេ

ក៖ ចឹងមានន័យថាអ៊ុំអត់ដែរទេ?

ខ៖ មានដែរមានតែលក្ខណៈជាគ្រួសារហាសមានចិញ្ចឹមជ្រូកមួយ នឹងចិញ្ចឹមមាន់៤-៥ អីចឹងទៅ ហើយអោយវារត់លេងពេញភូមិអីចឹងទៅ

ក៖ អោយវារត់លេងពេញភូមិទៅ?

ខ៖ នឹងហើយ

ក៖ ប៉ុន្តែអ៊ុំមានធ្លាប់លក់ដូរអីទេអ៊ុំ?

ខ៖ ខ្ញុំមិនដែរទេ

ក៖ អូ!អត់ដែរទេហោសអ៊ុំ?

ខ៖ រឿងខាងពាណិជ្ជកម្មអត់ដែរមានទេ

ក៖ បាទអ៊ុំ ចុះអ៊ុំធ្លាប់ធ្វើការងារអីគេខ្លះនៅក្នុងជីវិតរបស់អ៊ុំ?

ខ៖ កាលពីអ៊ុំនៅកំលោះអ៊ុំឡើងភ្នំភ្នំ

ក៖ អូ!អ៊ុំជាងកឡើងភ្នំភ្នំហោសអ៊ុំ?

ខ៖ អ៊ុំឡើងមួយព្រឹកចឹងអ៊ុំឡើងបាន១០-២០ដើមអីហោស ហើយឡើងអត់មានចងបង្ហោងទេ ឡើងទៅកៀបភ្នំភ្នំហោស

ក៖ អូ!អ៊ុំឡើងធម្មតាចឹងតែម្តង?

ខ៖ នឹងហើយអ៊ុលក់ទឹកភ្លៀងនឹងល្អជាងគេ
ខ្ញុំមានមុខរបរតែប៉ុណ្ណឹងដែរប្លែកណាស់ដែរខុសពីធ្វើស្រែគឺធ្វើភ្លៀង មានតែប៉ុណ្ណឹង

ក៖ ចុះតាំងបីក្មេងរហូតមកដល់ឥឡូវនឹង
តើអ្វីគិតថាជីវិតរបស់អ្វីមានការផ្លាស់ប្តូរអីគេខ្លះដែរទៅអ្វី នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្វី?

ខ៖ តាមអ្វីគិតថាមានការផ្លាស់ប្តូរបានច្រើនដែរ ពីមុនយើងជាមនុស្សល្អដែរតាមបង្គាប់ម៉ែខ្ញុំ
យើងមិនដើរលេងយប់ យើងមិននិយាយអីអត់ល្អជាក់អ្នកជិតខាង

ក៖ បាទល្អណាស់អ្វី?

ខ៖ យើងមានការស្រលាញ់រាប់អានពូ មីង មា តា យាយ
នឹងអ្នកជិតខាងពេញភូមិនឹងអ្វីដែរខ្ញុំធ្វើនឹងឯងមានចឹង

ក៖ អ្វីធ្វើកាលពីអ្វីនៅកំលោះហោសអ្វី?

ខ៖ បាទនឹង តែដល់ពេលដែលបច្ចុប្បន្ននេះយើងមានការប្រែបានច្រើន
ដូចថាយើងបានស្គាល់ដំណឹងល្អរបស់ព្រះ

ក៖ អូ!ល្អអ្វី?

ខ៖
សំខាន់បំផុតនឹងយើងសប្បាយចិត្តដែរបានដឹងថាដើមកំណើតរបស់យើងនឹងកើតមកពីណា

ក៖ បាទអ្វីត្រូវហើយអ្វី

ខ៖ ពេលដែលខ្ញុំនៅបួស ខ្ញុំបានស្រាវជ្រាវរកព្រះគម្ពីរដែលប៉ុន្តែវាមិនឃើញកំណើតមនុស្សទេ

ក៖ អត់ដឹងថាមនុស្សកើតមកពីណាទេ?

ខ៖ នឹងថាមនុស្សកើតមកពីស្វាមីចឹងទៅ

ក៖ នឹងតាមអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រហ្នឹងអ្វី?

ខ៖ នឹងហើយតាមដែរមនុស្សថាទេ
ដល់ពេលដែរយើងបានស្គាល់ដំណឹងល្អរបស់ព្រះអង្គទើបយើងដឹងថាយើងស្គាល់ពីដើមកំណើតខ្លួនឯងនឹងគឺនៅជាមួយព្រះវរបិតាស្នូត

ក៖ បាទត្រូវនឹងហើយអ៊ី

ខ៖ នឹងយើងបានចិត្តគំនិតរបស់យើងកែប្រែច្រើន យើងកាន់តែល្អលើសមុនទៀតដែរ
នឹងហើយចង់អោយប្អូន កូន ចៅអីនឹងចង់អោយពួកគេបានល្អជាងអ៊ីទៅទៀតនឹង

ក៖ បាទវាល្អសំរាប់កូនចៅយើងណាអ៊ី?

ខ៖ មួយទៀតនឹងសំខាន់ណាស់ដែរយើងរកកំណើតរបស់យើងអោយឃើញនឹង
ពេលណាដែរយើងរកឃើញកំណើតរបស់យើងហើយមិនត្រូវធ្វេសប្រហែសទេពីដើមកំណើតរបស់យើងទេនឹង

ក៖ បាទត្រូវអ៊ី ចុះសព្វថ្ងៃនឹងអ៊ីចូលចិត្តម្ហូបអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ តាមពិតទៅនឹងគ្មានអីជាងត្រីទេនឹង វាចូលចិត្តជាងសាច់គោ នឹងសាច់ជ្រូកអីនឹងហាស

ក៖ ប៉ុន្តែម្ហូបអីដែរអ៊ីចូលចិត្តលក្ខណៈថាដូចជាស្លម្លូរ ស្បែក រឺមួយឆាកកូរអីចឹងទៅអ៊ីដែរចូលចិត្តហូប?

ខ៖ ខ្ញុំចូលចិត្តតែស្បែកទេ?

ក៖ អ៊ីចូលចិត្តស្បែកហោសអ៊ី?

ខ៖ បាទចូលចិត្តស្បែក ហើយនឹងអាំង

ក៖ អូ!អ៊ីចូលចិត្តអាំងដែរត្រី ចុចទឹកត្រីស្វាយអីចឹងទៅអ៊ី?

ខ៖ នឹងហើយដែរចូលចិត្តនឹង

ក៖

ចុះគិតថាល្បែងប្រជាប្រិយអីដែរអ៊ីចូលចិត្តលេងជាងគេតាំងពីក្មេងហាសអ៊ីដូចជាល្បែងទាញព្រាត ចោលឈ្នុង ?

ខ៖ កាលពីនៅក្មេងអ៊ុំចូលចិត្តលេងទាត់សី

ក៖ អ្វី! ចូលចិត្តលេងល្បែងទាត់សីហោសអ៊ុំ?

ខ៖ នឹងហើយល្បែងទាត់សី

ក៖ ចុះលេងបាល់អីអ៊ុំចូលចិត្តលេងទេ?

ខ៖ បាល់មិនសូវបានលេងទេ កាលពីជំនាន់អ៊ុំវាមានតិចណាស់ពីព្រោះវាមិនសូវមានបាល់ទេ
មានតែក្ដីបត្នោតតើ

ក៖ អ្វី! លេងក្ដីបត្នោតអ៊ុំ?

ខ៖ នឹងហើយយកមកទាត់លេង

ក៖ អ្វី! ចឹងឈឺជើងហោសអ៊ុំ?

ខ៖ ឈឺក៏ឈឺសប្បាយក៏សប្បាយដែរ ប៉ុន្តែមិនបានជាអីទេ
ប៉ុន្តែអោយលេងទាត់សីនឹងវាចូលចិត្តកំសាន្ត ប៉ុន្តែមិនមែនជាអាជីពទេ

ក៖ ចុះអ៊ុំចងចាំចំរៀងណាដែរអ៊ុំគិតថាអ៊ុំបានរៀនតាំងពីក្មេងហោសអ៊ុំមានទេ?

ខ៖ សំខាន់ណាស់រៀងចំរៀងនឹងអ៊ុំបានច្រៀងអោយយាយតានៅវត្តស្លាប់
យើងច្រៀងត្រពាំងពាយ

ក៖ បទអីគេដែរអ៊ុំ?

ខ៖ បទត្រពាំងពាយនឹង ត្រពាំងពាយអើយងូតទឹកអោយថ្លាខ្យងនឹង
ហើយងូតក្បែរបងដុះក្ដែរអោយដុះពីមុខ នឹងដុះពីខ្នង

ក៖ កំប្លែងអ៊ុំ?

ខ៖ នឹងកាលពីអ៊ុំនៅក្មេងនឹងអ៊ុំនៅចាំនឹងជាអនុស្សាវរីយ៍នៅវត្តនឹង
តែទៅវត្តនឹងគាត់អោយច្រៀងហើយនឹង

ក៖ ចុះមាននរណាម្នាក់នៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់អ៊ុំចេះលេងឧបករណ៍ដែរទេអ៊ុំ?

ខ៖ រឿងភ្លេងមានតែអាភានឹង

ក៖ ចុះបងភាគត់ចេះលេងអីតេដែរអ៊ុ?

ខ៖ លេងភ្លេងព្រះវិហារនឹង

ក៖ លេងភ្លេងព្រះវិហារមានលេងព្យាណូនឹង?

ខ៖ អើរនឹងលេងព្យាណូនឹង មានចេះតែអាភានឹងមួយទេ

ក៖ ក្រៅពីនឹងកូនចៅរបស់អ៊ុអីនឹងអត់មានចេះទេ បងវីអីគាត់អត់ចេះទេ?

ខ៖ អត់មានចេះទេនឹង

មើលកូនចៅរបស់ខ្ញុំពីមុនក៏អត់មាននរណាគេចេះលេងខាងភ្លេងនឹងដែរ

ក៖ ចឹងចេះតែកូនអ៊ុបងភាទេ?

ខ៖ នឹងហើយបានតែអាភានឹងឯងដែរចេះ

ក៖ ចុះផ្ទះរបស់អ៊ុមានលក្ខណៈយ៉ាងម៉េចដែរអ៊ុតាំងពីភ្លេងហាសអ៊ុរហូតមកដល់ឥឡូវនឹង?

ខ៖ ផ្ទះរបស់អ៊ុ?

ក៖ ថាពីភ្លេងនឹងផ្ទះយ៉ាងម៉េច ហើយឥឡូវនឹងយ៉ាងម៉េចចឹងទៅ?

ខ៖ ផ្ទះអ៊ុចឹងបានអ៊ុប្រៀបធៀបថាកាលពីតាយាយនឹងផ្ទះវាធំៗណាស់ ហើយមកដល់ជំនាន់ឪពុករបស់ខ្ញុំនឹងខ្ញុំមក មិនដែរទាន់បានមានផ្ទះធំនៅទេ គ្រាន់តែអាចនៅបានមានទទឹង៤ម៉ែត្រ នឹងបណ្តោយ១០ម៉ែត្រអីចឹងទៅ

ក៖ ចុះផ្ទះថ្មីមួយក៏ផ្ទះឈើដែរអ៊ុ?

ខ៖ ផ្ទះឈើទេនឹង

ក៖ អ្វី! ផ្ទះឈើហោសអ៊ុ?

ខ៖ មិនទាន់មានផ្ទះថ្មីនៅទេ នឹងអ្វីបានធ្វើនៅស្ថានីយ៍នឹងផ្ទះថ្មីនៅខាងមុខនឹងដល់ពេលហើយលក់ក៏អស់ទៅទៀតទៅ

ក៖ ចឹងក៏អត់មានទៀត?

ខ៖ អត់មានទៀតយើងមិនទាន់បានទេ និយាយរឿងផ្ទះសំបែងនឹងមិនទូលំទូលាយទេ

ក៖ ចុះអ្វីគិតថាផ្ទះអ្វីជាអ្នកសាងសង់រឺក៏អ្វីជួលគេជាអ្នកសាងសង់ដែរអ្វីនៅពេលដែរផ្ទះរបស់អ្វីពីមុនចឹងទៅ?

ខ៖ ចង់និយាយថាម៉េចដែរ?

ក៖ គិតថាអ្វីរឺឪពុករបស់អ្វីជាអ្នកសាងសង់រឺមួយក៏អ្វីជួលគេដែរ?

ខ៖ បើតាមពិតពីមុនមកនឹងគឺធ្វើតែខ្លួនឯងទេនឹង

ក៖ ផ្ទះអ្វីធ្វើតែខ្លួនឯងទេណាអ្វី?

ខ៖ ឪពុកខ្ញុំគាត់ធ្វើតែគាត់នឹងញាតិជិតខាងគេជួយចឹង មិនទាន់បានអោយគេជួយធ្វើដូចផ្ទះថ្មីទេធ្វើតែផ្ទះឈើទេ នៅតែផ្ទះឈើនឹង

ក៖ ចុះនរណាគេជាអ្នកបង្រៀនអោយគាត់ចេះធ្វើរឺក៏គាត់ចេះធ្វើដោយខ្លួនឯង?

ខ៖ នឹងតាមលក្ខណៈក្រុមគ្រួសារមកចេះតៗគ្នាចឹងទៅណាស់

ក៖ ចឹងចេះតៗគ្នារហូតទៅណាអ្វី?

ខ៖ នឹងហើយសំរាប់អ្វីចេះធ្វើបានល្អនឹងដោយសារតែបូស

ក៖ អ្វីចេះពេលដែរអ្វីទៅបូស?

ខ៖ នឹងហើយចេះធ្វើពេលដែរគេធ្វើកុត ធ្វើសាលាអីនឹងហើយលោកគ្រូចៅអធិការអីនឹងបង្ហាត់បង្រៀនទៅ

ក៖ អូ!ល្អដែរតើអ្វី?

ខ៖ ចេះកាន់កាំបិត ពូថៅ ដែកឈូស អីនឹងពេលដែរនៅវត្តនឹងពេលបូសនឹងឯង

ក៖

ចុះអ៊ុំគិតថាពេលដែរគេសាងសង់ផ្ទះនឹងគេមានប្រើឧបករណ៍អីសំរាប់សាងសង់ផ្ទះនឹងដែរអ៊ុំ?

ខ៖ មានរណា ដែកឈូស ពន្លាក ពូថៅ

ក៖ មានដែកដាច់អីចឹងទៅ?

ខ៖ ដែកដាច់នឹងពន្លាកនឹងហើយ មានមួយគ្រប់ដែរអ៊ុំចេះនឹង

ក៖ មានដែកគោលអីចឹងទៅ?

ខ៖ មានដែកគោលមានអីនឹង

ក៖ មានឈើអីនឹងដែរណាអ៊ុំ?

ខ៖ មានមានទាំងអស់នឹង

ក៖ ប៉ុន្តែធ្វើពីស័ង្កសីណាអ៊ុំ?

ខ៖ អ៊ុំធ្វើតាំងពីផ្ទះប្រកស្លឹកឡើងនឹង ធ្លាប់ធ្វើប៉ុន្តែមិនទាន់បានផ្ទះធំដុំនៅឡើយទេ
កាលពីនៅស្រែក៏ចឹងដែរផ្ទះឈើប្រកស្លឹក នឹងស័ង្កសី

ក៖ បាទអ៊ុំ

ចុះអ៊ុំធ្លាប់បានរៀនពីជំនាញអីពីក្រុមគ្រួសាររបស់អ៊ុំធ្លាប់បានបង្រៀនពីជំនាញអីទៅអ៊ុំទេដូចជា
ជំនាញវេញវល្លី រឺក៏កូរសុ

រឺជំនាញអីផ្សេងៗទេដែរអ៊ុំគិតថាម្តាយឪពុករបស់អ៊ុំគាត់បានបង្រៀនទៅអ៊ុំចឹង

លក្ខណៈធ្វើម្ហូបក៏បាន រឺលក្ខណៈថាធ្វើអីមួយចឹងទៅ?

ខ៖

គាត់មិនបានបង្រៀនយើងពីរឿងធ្វើម្ហូបអាហារអីទេនឹងគាត់បង្រៀនច្បាស់លាស់នឹងពីរបៀប
ធ្វើស្រែ បង្រៀនពីរបៀបកាន់នង្គ័ល ចេះធ្វើរនាស់អីនឹងទៅ

លក្ខណៈថាជាឧបករណ៍ធ្វើស្រែអីនឹងគាត់បង្រៀនច្បាស់លាស់
ប៉ុន្តែរឿងខាងម្លប់អីនឹងមិនបានបង្រៀនទេ

ក៖ ចឹងអ្វីអត់ចេះទេ?

ខ៖ បាទខ្ញុំមិនបានចេះទេ

ក៖ លក្ខណៈកូរស្ត វេញវល្លីអីអ្វីមានចេះទេ គ្បាញក្រម៉ាអីអ្វី?

ខ៖ មិនចេះទេ ចេះតែជួយម៉ែពេលដែរគាត់ធ្វើហូលអីនឹង ចេះតែជួយគាត់បាន
តែអោយចេះខ្លួនឯងតែម្តងនឹងអត់ចេះទេ

ក៖ ចុះអ្វីអាចប្រាប់ខ្ញុំបានទេថាអ្វីមានការលំបាកអីគេខ្លះនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្វីដែរទេ?

ខ៖ ការលំបាកដូចជាមិនមានទេ
បើមាននឹងមានតែពេលដែរសង្គ្រាមកាលពីជំនាន់អីសារ៉ាក់នឹងពិបាក

ក៖ មានអីសារ៉ាក់ លុនណុល ពលពត?

ខ៖ នឹងពលពតនឹងមានសង្គ្រាមនឹងលំបាកហោស យើងត្រូវអត់ឃ្លាន
យើងត្រូវគេចវេសពីគ្រាប់ផ្លោង ពីរំសេរអីនឹងចឹងទៅ
ហើយនឹងចូលពូននៅក្នុងព្រៃអីនឹងទៅកាលលំបាកមានតែប៉ុណ្ណឹងទេ

ក៖ ក្រៅពីនឹងកាលលំបាកនៅក្នុងផ្ទះអីអត់មានទេណាអ្វី?

ខ៖ អត់មានទេលំបាកនៅក្នុងផ្ទះនឹងអត់មានទេ

ក៖ ចុះអ្វីឆ្លងកាត់ការលំបាកនឹងដោយរបៀបណាដែរអ្វី?

ខ៖ មើលការលំបាកនឹងពេលដែរជំនាន់ពលពតយើងមិនអត់បាយ
អត់បាយហើយយើងគ្មានសេរីភាពក្នុងការដើរហើរទៀតនឹង

ក៖ បាទត្រូវអ្វី

ខ៖ បើនៅណាមួយគឺនៅតែណាងហើយពីព្រោះអីយើងត្រូវគោរពលក្ខខ័ណ្ឌប្រតិបត្តិរបស់គេ វាអោយទៅកាប់ដីទាំងយប់អត្រានឹងក៏មានដែរ មានការលំបាកតែប៉ុណ្ណឹងទេ ពិបាកពេលដែរសង្គ្រាមនឹង

ក៖

ចុះអ្វីគិតថាអ្វីមានបទពិសោធន៍ល្អៗអីគេខ្លះនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្វីដែរដូចជាអ្វីបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍

រឺក៏អ្វីបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍អោយកូនចៅដែរអ្វីគិតថាជាពេលដែរអ្វីសប្បាយជាងគេនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្វីដែរចឹងអ្វី?

ខ៖ ត្រឹមត្រូវហើយដែរថាខ្ញុំមានសំណាងបានការងារទាំងមុនទាំងក្រោយហាស បានរៀបចំពីមុនបានមានភ្លេងមានអីសព្វគ្រប់នឹងដូចចាត់ទុកក្នុងមង្គលការយើងដែរនឹងវាធំដុំ ដែរនឹង

ក៖ បាទល្អដែរអ្វី?

ខ៖ នឹងហើយប៉ុន្តែពេលក្រោយនេះយើងមិនបានរៀបចំអីទេ ប៉ុន្តែយើងមានសេរីភាពគ្មាននរណាគេមកបង្ខិតបង្ខំអីទេ អោយកូនចៅមានសុខដំរម្យនា គ្មានការឈ្លោះទោសទែងវៃគ្នាអីអត់មានទេនឹង

ក៖ អូ!ល្អមែនអ្វី

ខ៖ មានតែចេះស្រលាញ់គ្នា ខ្ញុំឃើញថាល្អ

ក៖

ចឹងបទពិសោធន៍របស់អ្វីមានការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្លួនឯងនឹងមានការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ អោយ កូនចៅ?

ខ៖ នឹងហើយមានកូនចៅនឹងហើយ

ក៖ ហើយនឹងសប្បាយជាមួយចៅៗអីចឹងទៅ?

ខ៖ នឹងហើយបានរៀបអោយកូនចៅអីដូចអាកាអីនឹង

ក៖

ចុះពេលដែរតាំងពីក្មេងអ៊ុំមានធ្លាប់មានក្តីសង្ឃឹមថាពេលដែរអ៊ុំធំឡើងអ៊ុំចង់ធ្វើអីគេដែរទេលក្ខណៈថា ចង់ធ្វើជាគ្រូពេទ្យ រឺមួយក៏ចង់ធ្វើជាអ្នកជំនាញរកស៊ីអីមួយ រឺមួយក៏ចង់ធ្វើជាគ្រូបង្រៀនអីចឹងទៅនឹង ធ្លាប់មានគិតស្រមៃទេអ៊ុំ?

ខ៖ អ៊ុំធ្លាប់ស្រមៃ កាលដែររៀននឹងរៀនបានតិច ពេលដែរបានទៅបួសនឹងអ៊ុំស្ងាត់ស្ងែងរៀននឹង កាលពី រៀនដំបូងនឹងអ៊ុំរៀននៅស្រុកណា ដល់ពេលលើកទី២អ៊ុំមករៀននៅខេត្តកំពត ដល់ពេលដែរលើកទី៣ នឹងអ៊ុំទៅរៀននៅដល់វត្តកំពុងថ្មហោស

ក៖ វត្តកំពុងថ្មនៅណាដែរអ៊ុំ?

ខ៖ នៅឯកំពង់ធំនឹង ហើយដល់ទី៤ទៀតអ៊ុំបានទៅរៀនដល់កំពង់ចាម ហើយពេលដែរប្រលងនឹងបាន ប្រលងទៅយកសញ្ញាប័ត្រនៅកំពង់ចាមនឹង

ក៖ អ៊ុំ!អ៊ុំរៀបបានច្រើនកន្លែងផង?

ខ៖ នឹងហើយរួចបានមករៀននៅវត្តមហាមន្ត្រីនេះ ដល់ពេលហើយបានទៅប្រលងគ្រូដល់ពេលដែរប្រលងធ្លាក់ទៅបានមករៀននៅសាលាឯកជននឹង

ក៖ អ៊ុំប្រលងអីគេនៅឯកជននឹងអ៊ុំ?

ខ៖ ប្រលងធ្វើគ្រូបានជាប់នៅសាលាឯកជននឹង សំខាន់នឹងត្រូវមានចំនេះវិជ្ជាដើម្បីអោយជួយរៀង ជីវភាពនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែអ៊ុំមានធ្លាប់គិតថាពីក្មេងអ៊ុំមានធ្លាប់ចង់ធ្វើអីគេលក្ខណៈថាដូចជាដុកទ័រចឹងអ៊ុំ?

ខ៖ មិនបានគិតទេ

ក៖ អ៊ុំ!អ៊ុំមិនធ្លាប់គិតផងហោសអ៊ុំ?

ខ៖ គិតថាអោយតែបានចេះនឹងខ្ញុំប្រាថ្នាធ្វើជាគ្រូ

ក៖ អ៊ុំចង់ធ្វើជាគ្រូហោសអ៊ុំ?

ខ៖ នឹងហើយចង់ធ្វើជាគ្រូបង្រៀននឹង

ក៖ ប៉ុន្តែអ៊ុំបានធ្វើជាគ្រូដូចអ្វីដែរអ៊ុំប្រាថ្នាហើយ?

ខ៖ វាបានធ្វើដូចអ្វីដែរគិតមែន

ក៖ ចុះបើចង់អោយអ៊ុំផ្តោតទៅកូនចៅជំនាន់ក្រោយរបស់អ៊ុំ
តើអ៊ុំចង់ផ្តោតអីទៅពួកគាត់ដែរអោយគាត់ខំ រៀនសូត្រ
រឺអោយគាត់ខំធ្វើជាពលរដ្ឋដល់ល្អមួយនៅក្នុងសង្គម លក្ខណៈចូលព្រះវិហារដើម្បី
អោយពួកគាត់មានសុភមង្គលអីចឹងអ៊ុំ អ៊ុំគិតថាចង់ផ្តោតអីទៅពួកគាត់ដែរអ៊ុំ?

ខ៖ យោបល់ខ្ញុំគឺចង់ផ្តោតទៅប្អូនកូនចៅ

ក៖ ខាងកូនចៅហោសអ៊ុំ?

ខ៖ អោយកូនចៅទាំងអស់អោយភ្ញាក់រលឹកឡើងថាដើម្បីកំណើតរបស់យើងជាកូនរបស់ព្រះ

ក៖ ត្រូវហើយអ៊ុំ

ខ៖ ហើយកាលណាពេលដែរយើងដឹងថាយើងជាកូនរបស់ព្រះហើយ
យើងត្រូវធ្វើយ៉ាងណាអោយមានសិល្ប៍ នឹងដឹងច្បាប់បានល្អ នៅក្នុងខ្លួនកំអោយធ្លាក់ចុះ
កសាងជីវិតរបស់យើងទៅតាមដំណឹងរបស់ព្រះ

ក៖ បាទល្អហើយអ៊ុំ ត្រូវទៀត?

ខ៖ ធ្វើយ៉ាងម៉េចក៏ដោយ អោយតែយើងអាចទៅរស់នៅជាមួយព្រះរវបិត្រវិញ

ក៖ ចឹងមានអីចង់ផ្តោតអីផ្សេងទៀតអត់អ៊ុំ?

ខ៖ ដូចជាអស់ហើយនឹង

ក៖ ចឹងជាចុងក្រោយខ្ញុំអរគុណច្រើនដែរបានអោយខ្ញុំបានសំភាសន៍ពីប្រវត្តិនឹង
ហើយការសំភាសន៍របស់អ៊ីទាំងអស់នឹងខ្ញុំដាក់ទៅក្នុងវេបសាយរបស់សាលាដែរមានឈ្មោះBYU
ហើយនឹងគេបានរក្សាជាអ៊ី?

ខ៖ បាទក្លាយអរគុណដូចគ្នា
នឹងមួយទៀតបានថ្នាក់ការសំភាសន៍មួយនឹងទៅក្នុងវេបសាយរបស់សាលា
នឹងអោយអ្នករាល់គ្នានឹងអោយកាន់តែលក្ខណៈទុំអោយ

ក៖ ចឹងអរគុណច្រៀនអ៊ី។